

Fővárosi Ítéltábla
2.Kf.27.011/2011/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Csécsi Roland Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Cs. R. ügyvéd) által képviselt AVON Cosmetics Hungary Kft. (Gödöllő) felperesnek, a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, hivatkozási szám: Vj-112/2006.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi október hó 6. napján kelt 2.K.34.012/2010/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 1990 óta forgalmazza Magyarországon kozmetikai termékeit, amelyeket havi kampányokban kiadott katalógusokban mutat be, és amelyeket közvetlen értékesítési rendszerben, a vele szerződéses kapcsolatban álló ún. tanácsadó(nők) útján értékesít.

Az alperes hivatalból indított eljárásában a felperesi tájékoztatási gyakorlat jogszerűségét vizsgálta a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban Tpv.) 8.§-a alapján, szakértő bevonásával. Ennek során a 2006. évi 1-7-es kampányok katalógusait, valamint a 2006 februárjában-áprilisában sugárzott professzionális testformázó krémeket és bőrfiatalító krémcsaládot népszerűsítő reklámfilmeket tette a vizsgálat tárgyává. A versenyfelügyeleti eljárása eredményeként a 2007. évi április hó 12. napján kelt Vj-112/2006/39. számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2006 első felében a döntése rendelkező részében felsorolt kozmetikumok hatékonysággal kapcsolatba hozható tulajdonságairól a fogyasztók megévesztésére alkalmas tájékoztatásokat tett

közzé. A Tpv. 8.§-ának (2) bekezdés a) pontjába ütköző jogsértés megállapítása mellett két termék elnevezésében a „lézer pontosságával” és a „a bőrfiatalító” kifejezés alkalmazását megtiltotta és a felperest 20.000.000 forint bírság, valamint 654.720 forint szakértői eljárással összefüggésben felmerült költség megfizetésére kötelezte.

Az alperes a határozata III. fejezetében részletesen rögzítette az eljárása során bevont szakértő véleményében foglaltakat. Ezek értékelésével állapította meg - határozata 37. pontjában - azt, hogy a nem magyarországi fogyasztók körében, hanem más földrajzi területen (USA, Franciaország), más klimatikus viszonyok között, más páratartalomban élő, más étkezési szokásokkal bíró stb. népesség vonatkozásában elvégzett, nem a „klinikai tesztelés”-nek megfelelő felperesi vizsgálatok, és az ezeken alapuló százalékos hatások, valamint a klinikai tesztekre utaló hivatkozást tartalmazó tájékoztatások alkalmasak voltak a magyarországi fogyasztók megtévesztésére. Döntésének 38-40. pontjaiban az egyes felperesi termékekre vonatkozó megállapításait ismertette, és a százalékos hatékonysági állítással kapcsolatban minden esetben visszautalt a határozat 37. pontjában kifejtett álláspontjára. A jogsértés miatti szankció körében a bírság összegének meghatározásakor a Tpv. 78.§-ának (1) és (3) bekezdéseire utalással a felperesi tájékoztatások megjelentetésével kapcsolatos korrigált költségekből indult ki. Mérlegelése során figyelembe vette a felperes piaci helyzetét, a jogsértő magatartás tanúsításának időtartamát, a televíziós reklámfilmek sugárzásának számát, a tájékoztatásokkal elért fogyasztók széles körét, az érintett termékek bizalmi jellegét, a kifogásolt állítások fogyasztók általi reális ellenőrizhetőségének hiányát. Súlyosító körülményként értékelte, hogy az egyes termékek más szolgáltatással kapcsolatban kerültek összehasonlításra, így a tájékoztatások hatása más piacokon is megjelenhetett. Enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a felperes a fogyasztók számára biztosítja az úgynevezett 100% garancia igénybevételek lehetőségét, továbbá azt, hogy a felperes részben elismerte a jogsértést, és már a versenyfelügyeleti eljárás során jelezte a tájékoztatási gyakorlatának módosítását.

A felperes keresetében elsődlegesen jogsértés hiányában a versenyhatósági döntés sérelmezett pontjainak a megváltoztatását, másodlagosan ekörben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a versenyhatóság új eljárásra kötelezését kérte. A kereseti kérelem kiterjedt a jogalap körében vitatott Anew Clinical szérum a lézer pontosságával (határozat 38.4. pont) és az Ageless Results bőrfiatalító krémekhez (határozat 38.7., 40. pont) kapcsolódó „lézer pontosságával” és „bőrfiatalító” kifejezések megtiltására vonatkozó határozati kötelezés megváltoztatására is. Nem vitatta, hogy az alperesi határozatban részletesen ismertetett tájékoztatások tartalmilag egyezők a részéről ténylegesen közzétett tájékoztatások szövegével. A versenyhatósági döntés alapjául szolgáló szakvélemény helytelenségének és megalapozatlanságának bizonyítására külföldi szakemberek által készített tanulmányt nyújtott be. A sérelmesnek tartott határozati pontokhoz rendelve bemutatta, hogy a tanulmány mely részében levezetett szakmai következtetések cáfolják a versenytanácsai megállapításokat. Véleménye szerint a részletes tudományos állásfoglalást tartalmazó tanulmány összességében és az egyes termékek vonatkozásában is bizonyítja, hogy megfelelő vizsgálatokkal alátámasztott állításokat tett közzé, ezért a keresettel érintett körben tájékoztatási gyakorlatával jogsértést nem követett el. A perben szakértői bizonyítás elrendelését indítványozta a határozat 37. pontjában (és ezzel

összefüggésben a döntés 38.1.b.) és a); 38.2. b.) és c); 38.3.; 38.4.; 38.5.; 38.6.; 38.7.; 38.8. a.), b.) és c); 39.9.; 38.14.; 40. pontjaiban) foglaltak megalapozatlanságának az igazolására. Kérte továbbá az Anew Retroactive termékcsalád (38.1.a. pont), az Anew Clinical professzionális testformázó krém (38.3. pont), az Avon Solutions karcsúsító feszesítő, narancsbőr elleni krémzselé vonatkozásában (38.3. pont) az Ageless Results bőrfiatalító krémcsalád (38.8.c.) pont) vonatkozásában tett állításainak a szakértő szakmai szempontú értékelését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy döntése megalapozott, mivel azt a verseny-felügyeleti eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok (szakértői vélemény, vizsgálati eredmény, felperesi nyilatkozatok) értékelésével hozta meg. Álláspontja szerint határozata részletesen tartalmazta, hogy miért nem fogadta el a felperesi vizsgálatok eredményét, és milyen indokok alapján tartotta jogsértőnek a felperes reklámközléseit. Ebből következően további bizonyítást nem tartott szükségesnek.

Az elsőfokú bíróság - a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.396/2008/9. számú döntése folytán megismételt eljárásban meghozott - ítéletével az alperes határozatát akként változtatta meg, hogy a jogsértést az Anew Retroactive termékcsalád helyett az Anew Retroactive Bőrmegújító + Szemránccszérumra, az Anew Ultimate termékcsalád helyett pedig az Ultimate Ránctalanító nappali lifting krémre korlátozza. Az Ageless Results bőrfiatalító krémcsalád, az Avon Solutions mellápoló és feszesítő krém, valamint a Terhességi csíkok és narancsbőr elleni testápoló (Maximum Body Makeover Stretch Mark & Anti Cellulite Cream) tekintetében a jogsértést megállapító, továbbá az Ageless Results bőrfiatalító krémcsaládhoz tartozó termékek elnevezésében „a bőrfiatalító” kifejezés alkalmazásának eltiltására vonatkozó rendelkezéseit mellőzte, és a versenyfelügyeleti bírságot 9.630.000 forintra mérsékelte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett a kereseti illeték - megosztott - viseléséről és a perköltség megfizetéséről is. Az eljárása során beszerzett szakvélemény alapulvételével bírálta el a felperes által vitatott határozati pontok jogszerűségét. Ehhez rendelt megállapításait részletezve rögzítette, egyben értékelte az alperesnek a szakvélemény megállapításai körében előadott kifogásait is. A szankcionálással kapcsolatban a versenyhatósági mérlegelés határozatában rögzített szempontjait felperesi vitatás hiányában külön nem értékelte, azonban döntésére tekintettel ugyanolyan arányban mérsékelte a kiszabott bírságot, mint amilyen arányban a felperes az összes bírságkiszabással érintett termékhez képest a jogsértés hiányát bizonyította. A termékcsaládként azonosított jogsértések esetén figyelembe vette, hogy az adott termékcsalád hány terméket tartalmazott (Anew Retroactive: 5; Anew Ultimate 6; Ageless Results 3; SkinSoSoft Bőrfeszesítő: 4). Ennek megfelelően a közigazgatási határozat rendelkező részében 13 pontban felsorolt jogsértés mindösszesen 27 termékre vonatkozott, melyből a felperesi kereset alapján 14 tennék esetén volt megállapítható a jogsértés hiánya. Az Anew Retroactive és Anew Ultimate termékcsaládokból egy-egy termék esetében állapított meg jogsértést, az Ageless Results termékcsalád egyik termékére vonatkozó tájékoztatás sem volt jogsértő, továbbá két termék - Avon Solutions mellápoló és feszesítő krém és Terhességi csíkok és narancsbőr elleni testápoló - esetében - is mellőzte jogsértés megállapítását. Ez alapján a felperes terhére kiszabott 20.000.000 forint bírságot annak 14/27 részével - azaz 10.370.000 forinttal - mérsékelte

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperesi kereset teljes elutasítását kérte. A határozatában foglaltakat és az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartotta, és a szakértői megállapításokat vitató érveinek megisméltésével állította, hogy a felperesi jogsértő közléseket érintően - a szakvélemény elfogadásával - a rendelkezésre álló peradatok alapján elvégzett értékelésével az elsőfokú bíróság téves döntést hozott. Hangsúlyozta, hogy a 37. határozati pontban a százalékos értékekkel kapcsolatos tájékoztatással összefüggésben relevanciával bíró körülmények (az etnikum, az éghajlat, az étrend, a földrajzi fekvés), együttes értékelésével állapította meg, hogy a tesztelésben részt vett személyek és a magyarországi fogyasztók bőrtípusának összetétele közötti jelentős különbség miatt a vizsgálati eredmények nem adnak a valóságnak megfelelő képet a hazai fogyasztóknak. Ezt meghaladóan megisméltelte a szakvéleményre vonatkozó észrevételében kifejtetteket a szakértő által vizsgált felperesi tájékoztatások szakmai szempontú érveivel szemben. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a részéről kiemelt releváns körülményeket nem vonta értékelési körébe, ugyanakkor határozati megállapításait, így a vitatott 37. pontot nem megfelelően értelmezte, ezen túlmenően az egyes termékcsaládok és termékek vonatkozásában is megalapozatlanul döntött a jogsértés hiányáról. Versenyhatósági határozatokat és bírósági ítéleteket felsorolva hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a kikristályosodott versenyjogi alapelveket mellőzte, és a következetes bírói gyakorlattól eltérve téves megállapításokat tett.

Másodlagos fellebbezési kérelme arra irányult, hogy amennyiben a Fővárosi Ítéltábla a jogalapot érintően az elsőfokú bíróság döntését jogszerűnek ítéli, úgy ebben az esetben is kéri a bírságösszeg 15.000.000 forintra való felemelését. E körben hangsúlyozta, hogy a bírság összegének megállapítása során nem a termékek számából, hanem a jogsértő tájékoztatások megjelentetési költségeiből indult ki, és döntésében bírságösszeget növelő tényezőként vette figyelembe azt, hogy az egyes termékek más szolgáltatással kapcsolatban kerültek összehasonlításra, így a tájékoztatások hatása más piacokon is megjelenhetett.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokainál fogva történő helybenhagyását kérte. Fellebbezéssel, csatlakozó fellebbezéssel nem élt.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a fellebbezés és ellenkérelem keretei között bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, amely eredményeként a következőket hangsúlyozza.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.396/2008/9. számú végzésében adott útmutatás alapján eljárva a tényállást helyesen állapította meg, a Pp. 3.§-ának (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tájékoztatta a peres feleket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, valamint a bizonyítás sikertelenségének következményeiről. A bizonyítási eljárás keretében jogszerűen intézkedett, amikor a felperesnek a Pp. 177.§-ának (1) bekezdésén alapuló kérelmének a szakértő kirendelésével eleget tett, biztosítva ezáltal a felperesnek azt a lehetőséget, hogy a

kereseti érveinek alátámasztásául beszerzett önmagában még csak féli előadásnak számító tanulmány szakmai szempontú vizsgálatával tegyen eleget a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében írt kötelezettségének. Nem tévedett amikor a perben beszerzett szakvéleményt, amelynek a bizonyítékok között a szakmai szempontú vizsgálat körében minden esetben kiemelt jelentősége van, elfogadta, és megállapította, hogy az alkalmas a felperes által vitatott körben az alperes határozati ténymegállapításainak megalapozottságának a megdöntésére a Pp. 336/A.§-a szerinti bizonyítási teher megfordulását eredményezve. Az elsőfokú bíróság lehetőséget adott, hogy a peres felek a szakértő megállapításaival kapcsolatos álláspontjukat részletesen kifejtsek és erre figyelemmel valamennyi rendelkezésre álló peradatot alapulvéve hozta meg döntését. A releváns tényeket feltárva, a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat helyesen alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatoknak és a bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ában foglaltak szerinti mérlegelésével, azoknak egyenként és a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával döntött a felperesi kereseti kérelemről. Pontosán megjelölte, hogy mely esetekben tartotta megállapíthatónak a felperesi jogsértést, illetőleg mely termékcsoportok és termékek vonatkozásában miért állapította meg a felperesi jogsértés hiányát, és ezzel összefüggésben miért nem fogadta el az alperes által a határozatban kifejtetteket, valamint a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételeit, a szakértőnek feltett konkrét kérdésekkel közvetlen összefüggésben nem álló hivatkozásait (pszichoszomatikus hatás, adat manipuláció). Kiemelte, hogy a szakértő aggálytalan szakvéleményében figyelembe vette a magyarországi fogyasztók bőrtípus összetételének a teszt alanyokhoz mért differenciáját, „a térdépről leolvasható különbségre” vonatkozóan tett utalást, és egyértelműen rögzítette, hogy a tesztelésben az étrendnek nincsen hatása. Az elsőfokú bíróság akkor is helyesen járt el, amikor a Tpvt. 9.§-ában írtak szerint elemezte a felperes által a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatásoknak a Tpvt. 8.§-ában írt rendelkezéseknek való megfelelését. Az elsőfokú bíróság valamennyi, a jogvita elbírálása szempontjából relevanciával bíró tény és körülmény figyelembevételével, a felperes kereseti érvrendszere mentén eljárva az alperesi határozati megállapításokat, valamint a beszerzett bizonyítékokat (felperesi tanulmány, szakvélemény) értékelve az egyes termékcsaládokhoz és termékekhez csoportosítva a mérlegelése eredményeként levont következtetéseknek, megállapításainak jogi konzekvenciáját levonta, és logikus, helytálló okfejtéssel alátámasztotta teljeskörűen indokolta döntését.

Az elsőfokú bíróságnak a perbeli ügyben hozott, a peradatok és bizonyítékok helyes mérlegelésén alapuló döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, annak indokait megismételni szükségtelennek látja figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezésében a határozatában, valamint a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételében kifejtetteket ismételte meg, azok újraértékelését kérte, azonban ezen túlmenően egyéb új releváns tényre és bizonyítékra nem hivatkozott, és az elsőfokú bíróság minden tekintetben logikus okfejtését megdönteni nem tudta. A másodfokú tárgyalás során nem tárt fel olyan adatot vagy bizonyítékot, amely a vizsgált körben a határozatban írtak megalapozottá tételéhez elégséges lett volna, így az elsőfokú bíróságától eltérő álláspont kialakítására - a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésének korlátai között eljárva - nem volt mód. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az alperes marasztaló

megállapításait a határozatának 37. pontjában írtakra alapozta. E pont helyességét vitatta a felperes, és az itt írtakat vizsgálta az elsőfokú bíróság a perszakértői vélemény alapján. Mivel az alperes ebben a pontban igen szűkszavúan és a teljeskörű kifejtést mellőzve hiányosan indokolt, és fellebbezésében is a lakonikus, alátámasztást, magyarázatot nélkülöző állításait ismételte meg, a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság mérlegelésének felülmérlegelésére.

Az elsőfokú bíróság az alperes által kiszabott bírságot a jogszabályi előírások [Tpv. 83.§ (4) bek., Pp. 339.§ (2) bek.] által biztosított megváltoztatási jogkörével élve mérsékelte. A bírság mértékét megalapozó számításának elemeit, és az érintett termékcsoportokat pontosan megjelölve ugyanolyan arányban mérsékelte az alperesi bírságot, mint amilyen arányban a felperes az összes bírságkiszabással érintett termékhez képest a jogsértés hiányát bizonyította, azaz amilyen arányban a felperes - a jogsértés hiányában - pernyertes lett. Az elsőfokú bíróság ésszerű és logikus arányosítása az alkalmazott jogszabályi előírásokba nem ütközik; az e körben elvégzett és az alperesi számításhoz igazodó számításai okszerűségét, és eredményének a helyességét cáfoló érveket az alperes nem hozott fel. Nem teszi megalapozatlanná az elsőfokú bíróság döntését az az alperesi hivatkozás, mely szerint a versenyhatósági eljárásban a tájékoztatások megjelentetésével kapcsolatos költségekből indult ki, ugyanis ebben az esetben is csak a jogsértést megvalósító reklámköltségek szolgálhatnak kiindulási alapul, míg abban a körben, ahol az elsőfokú bíróság a felperesi jogsértés hiányát állapította meg, a bírság összegének megállapítása nem lehetséges. Az alperes fellebbezésében a bírságösszeg megemelését is kérte, azt 15.000.000 forintban jelölt meg, azonban magyarázatot nem adott arra, hogy ezt az összeget miért, és mire alapítottan tartja a jogalapot érintő ítéleti döntéssel arányban állónak, szemben az elsőfokú bíróság mérsékelt bírságösszegével. Emiatt a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az alperes másodlagos fellebbezési kérelmének a teljesítésére sem.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintve, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a sikertelenül fellebbező alperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perkötségének a megfizetésére. Az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel a fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. évi június hó 8. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr.Bacsa Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró